

A boldogtalanság tényei és tétjei – okai és következményei
Rövid-tartós, intenzív-extenzív - életminőség hiány és létrontás

46. rész

Ábrányi Emil

KRAMPUSZ-KIRÁLY.

Krampusz-király a hajdan-korban élt.
Bölcs fejdelem volt, mert ritkán beszélt;
Csatákat vesztett, vagy vadászgatott;
Királyilag töltötte a napot.
Egyszer - barátim, halljatok mesét -
Krampusz király elveszti az esztét;
Országgyűlést hív s dúlt arccal ki áll:
A nép riong: "Vivát Krampusz király!"

Mond Krampusz: "Szólok mindenki fiának:
Legyen már vége a komédiának!
Vagy csúfság ez, vagy vakság, végtelen,
De úgy bántok mint istennel velem.
Íme, fejemben korona ragyog,
Miért? Hisz én is sár-ember vagyok!"
De zúg a nép, mint zúgó tenger-ár:
""Te nem vagy ember, ó Krampusz-király!""

Mond Krampusz: "Engem Felségnek neveztek,
S előttem, mint a birkák, porba estek!
Mit tettem én, hogy felségessé váltam?
Egész életemben fogamat piszkáltam
És ásitottam szörnyen-szörnyeket
Tanácsban, trónon, trónfüggöny megett!..."
De zúg a nép, mint zúgó tenger-ár:
""Te felséges vagy, ó Krampusz király!""

Mond Krampusz: "Látom, hogy éheztek, asztok,
Mégis nekem milliókat megszavaztok!
Minek nekem e falka millió?
Az ország pénze hát csak arra jó,
Libériákba hogy verjem bele,
S hizlaljak egy raj konclesőt vele?"
De zúg a nép, mint zúgó tenger-ár:
""Kapsz milliókat, ó Krampusz király!""

Mond Krampusz: "Kérlek, dobjatok ki engem!
Ezt, mint a nép legfőbb kegyét csengem!
Szamár vagyok és plusquam-szemtelenség
Hogy szamarat megillessen a fenség!
Vezessen kormányt, aki ember szintén,
És olcsóbb, bölcsőbb és jobblelkű, mint én!"
De zúg a nép, mint zúgó tenger-ár:
""Szent vagy s imádunk, ó Krampusz király!""

Te inkább rongyokban jársz,
csak a gyerekek mindene meg legyen,
s így garantáltan életre nem való legyen?

1879.

* * *

Ha a haza
az áldozatáért rosszal-rosszul fizet,
akkor rögtön átáll s az ellensége lesz!

*

Mennyire büszke rá,
hogyan tud hazudni:
az ostromló ellenségnek is elmondja gyengéit!

*

Míg a bekapott potyagólért
ostorozod magad,
máris egy újat kaptál, esetleg egy még nagyobbbat...

*

Hétköznapi semmi „őrültség” –
csak szombaton jöhet
egy óra „extázis” öttől hatig!

*

A gyerek kegyelemkettése érdekében
eljátszva túlságosan is beleélte magát
az alkoholista apa szerepébe és úgy maradt...

*

Oly alaposan fontolgatod,
hova ültess el magad-magod, míg késő lesz

*

Gyermekkora
süllyedő világa hajójáról

semmit se ment ki a még lakatlan szigetre?

*

Meddig megy el a
nagy alázatoskodásban –
neki jó az életben a statisztaszerep?

*

Megfutamodsz
a szerelmi kihívás előtt:
Hűbele Balázs
inkább idegen országért ontja véred

*

Darázfészekbe nyúlsz bele

*

Azért szülsz gyereket,
hogymint végleg magadhoz bilincseled szerelmed?

*

Több sebből vérzel,
fél lábbal a sírban,
de a fodrásznál ülsz, hogy frizurád csinosítsa?

*

Hova jutott Monte Christo,
aki életét a jogos bosszúnak „szentelte”!

*

Miért lett öngyilkos
a Nyomorultak Javert felügyelője,
amúgy szakmája-hivatása kiválósága?

*

Potenciális-aktuális barát előtt bezárulsz,
egyszer látott vadidegen útitárs előtt megnyílsz?

*

Egész lakása „tisztaszoba”,
amit csak a vendégek használhatnának,
ha élete nyugalmát-unalmát egyszer kockáztatná...

*

Ünnepre kiritttyented magad –
de a naponta napestig hordott
munkaruha-cipő ócska, kényelmetlen!

*

Mintha
mindig a sötét bábuval sakkoznál –
te csak reagálsz a másokra?

*

Te nem vagy
egy panaszkodós típus:
neked akár fejedre is tojhatnak

*

Semmi hatalmat senkinek,
semmi paternalizmus:
döntsön mindenben a gyereked!?

*

Csak semmi
három lépés távolság,
ő a gyerek bratyizós barátja:
egy „modern” szülő, tanár...

*

Fő a békesség?
Kerüld a legkisebb konfrontációt is:
fejedre nő a nő, a főnök, a szomszéd...

*

Sokáig csak nyelsz, nyelsz,

majd egyszer csak szétrobbansz...

*

Nem tudván a lényegét,
egy vesszőt sem enged el a szentírásából...

*

A bölcsőtől a koporsóig
az osztályon aluli fapados életre fizetsz be?

*

Annyira megtetszik a teremtet mesevilág,
hogy végleg beköltözöl, kivonulsz a való világból

*

Gyászvitéz
Minden közeli és távoli ismerőst
mélyen és hosszan meggyászolsz?

*

Mert tegnap jót főztél,
ezért ma is ugyanazt és ugyanúgy főznéd?

*

Szigorúan
betartja a törvényeket:
méltányosságból se „kivételez”!?

*

Másból sem áll az élete
mint próba-szerencse kísérletezgetésből:
még lakása bejárati ajtaja kulcsánál is újból...

*

Szívsvorvadás

Nem tudva-merve

kifejezni-kimutatni érzéseid,
azok szép lassan, de biztosan elsorvadnak...

*

Isten apácának teremtette:
de megfelelési késztetésből férjhez ment!
Vagy éppen ellenkezőleg történt:
Elhagyott menyasszonyként bemenekült a Rendbe,
Hogy Jézusa szűz menyasszonya legyen...

*

Kitartásként éli meg,
ami már csak a csúcson túli szálnalmas vergődés

*

Szeretnél megszépülni,
ezért sminkeled agyon idegen mintára arcod

*

A komolytalan játékot kerülendő
úgy focizol mintha az vérre menne?

*

Nem akarván túl otthonosan mozogni,
nem találva fel magát túlterheli vendéglátóját

*

Belátva:
nem lehet tökéletesen jó,
nem éri be félmegoldással:
inkább teljesen rossz lesz?

*

Ami nem volt kötelező
házi feladat,
azt öndicsőítő magánszorgalommal végzi...

*

Esküdtbírók

Ne akadékoskodj,
hisz egyértelmű az eset,
s a 12 dühös ember is sietne
halaszthatatlan dolgára!

*

Szándékában tiszteletreméltó
erőszakmentességre terrorizált család...

*

Nem tudod bevenni,
hogyan az evangélium egyik főhőse
a bűnbánó Magdolna,
aki előbb tér meg, mint a jó Mária

*

Ha már egyszer kibírta
a csúcsterhelést,
ezután alább már nem is adja?

*

Nem akar mást betegségével terhelni:
így még egy önsegítő csoportba se jut el!

*

Ő a legjobb
a kisegítő osztályban,
így ebből nem váltana jövőre se...

*

Inkább
eltitkolod betegséged –
mert nem bírod ki,
hogyan te másra is szorulhatsz?

*

Sok jó bába között is

elveszhet gyerek,
pedig nincs egyetlen boszorka sem köztük

*

Öneláruló

Hiányzó férfiasság
az arcodból, mozgásodból, kiállásodból:
az egész lényedből, jellemedből
semmilyen nagy autóval nem pótolható

*

Kisisten

Te minden akarsz lenni:
egyszerre férfi és nő, gyerek és felnőtt?

*

Az a jószívű kontár vagy,
aki minél lelkebb, annál több kárt okoz...

*

Ha élete nem foglalható
pöttyös leányregénybe,
nem biztos a happy end-es operett,
akkor mérget rá, hogy öngyilkos lesz!

*

Annyira fölülemelkedsz
az emberek napi ügyén-baján,
hogy onnan neked már csak térkép a táj,
ad abszurdum egy geometriai absztrakció?

*

Nemcsak
kifelé állsz ki gyerekedért,
de otthon se veszed őt elő?

*

Te még az ostromállapotban is

mindent újra és újra megvitatnál...

*

Nemes hivatás
egy létproblémán gondolkodni –
hiábavaló hitvány parazita mesterség,
ha kiagyalttal, állal teszed ugyanezt!

*

Nemlétező dolgok kutatására
áldozod fel saját és családod életét...

*

Egy egész napra kiborít,
ha egyvalaki eléd furakodott a sorban?!
Mintha egy sas szemtelen piaci légyre vadászna...

*

Páni félelemmel
„várod” az öregkorod,
mert gyűlölnél másra szorulni?

*

Az egy ideig használt,
majd dobott kapcsolat
valójában nem lelki öncsonkítás?

*

Bolti szarka

Milyen az a bevásárlás,
ahol tüntetően kell jelezni:
te most biztosan nem lopsz...!?

*

Életfogytig titkolnod
vagy magyaráznod kell:
mi a munkád, milyen az egzisztenciád?

*

Elveszett ember vagy,
ha elérik:
szégyelld tisztos szegénységedet...

*

Ha már dől a ház,
a munka hőse vagy –
de hol voltál előtte évekig?

*

Elvetettségében
mindig új társaságba mész,
hogyan ott ismét premieren előadd magad

*

A bűvész tud(at)ja:
„csal” és a közönsége is:
de téged ki figyel(meztet)?

*

Oly terepre vonul – költő, festő -,
ahol nehéz mérni, könnyű a blöff?

*

Lakásod már készen vetted,
a feleséged rendezi be –
Te meg „élsz” benne?

*

Egy áruház rendőr,
ellenőr, próbavásárló stb.
tartós foglalkozási ártalmak...

*

A nomád vándorlást dicsőíti,
pedig de szívesen verne már gyökeret...

*

A sok-sok kudarc nem tört meg,
de a váratlan siker romlásba dönt?

*

Bűntudatod van,
ha valamit bűntudat nélkül,
önfeledten élvezel?

*

Nem tud mulatni, ünnepelni –
az árlapra, a holnapi felkelésre gondol...

*

Csak semmi
erősebb színdinamika,
semmi vadítóbb-pörgetős zene?

*

Hogy ne ábrándítsd ki
rajongóidat,
öregedve bujkálsz a világ előtt?

*

Állandó
ügyeletes jópofaként
te csinálsz magadból pojját...!

*

Taszítóan piszkos, büdös –
vagy túlillatosított, cicomázott piperkőc?

*

Származási-családi adottságaidat
születési hibaként rádióznád ki?

*

Rengeteg energiát pazarol:
mindenkit az ő gyülekezetébe terelne...

*

Mindent fényűzésnek ítélsz,
amit a Földön nem mindenki engedhet meg...

*

Idő előtt végelgyengül,
mert minden, de minden ellen védőoltást kér

*

Ha csak autóstoppal utazhatna,
akkor inkább mások világjárását nézi...

*

Ihlet helyett szorgalom
vagy pont megfordítva!?
Nincs tertium datur?

*

Botránykőként nyom agyon
a bal lator kegyelmi példázata!

*

Vagy a haza nem térő tékozló fiú
vagy a méltatlankodó „jó testvér”?

*

Azt hiszed,
hogy üdvözlésed biztos útja,
ha mindig rosszul jársz?

*

Tiszteletreméltó,
milyen hévvel építi a házát –
nagy kár, hogy homokból homokra!

*

Nem eszel a tiltott gyümölcsből,
de keserű a szád és a csókod íze...

*

Példaképei
vonzó életéből
mazsolázza össze az övét:
egy felskiccelt fantomkép

*

Sosem késik el a prédikációjáról,
ha egy-két lelki sebesültön átugrik is...

*

Mindig a gazdagabbak tanácsát kéri –
biztos Isten vitte fel dolgukat,
s akinek ő pénzt ad, annak észt is ad...
(s aki boldogul, az a boldogság ismerője)

*

Kis lépések
biztos taktikáját vallod,
pedig most széles szakadék jön!!

*

Csak
a rendőri körözés esetén derül ki,
neki tulajdonképpen
nincs is különös ismertetőjele...

*

Nem komplikálja az életét –
ő se megy sehova, hozzá se jöjjön senki...

*

Már most tudod,
hol leszel fél év múlva este
és mi lesz a vacsorád?

*

Egész napod arra megy el,
hogyan keress magadnak,
ahol éjjel megalhatsz, meghúzhatod magad!

*

Egy mai költő ne legyen érzelmes:
így posztmodernül ironizálgatsz?!
(szerelmet is így „vallasz”...)

*

Csak imitálod az élettánc lépéseit –
biztosan a másvilágra tartalékolsz!

*

Isten ügyét akarván védeni
te mindig többet mutatsz mint amid van?

*

Gyógyultnak
s nem – most – tisztának véve
hagyod megkísérteni magad?

*

Az ihletet bejegelnéd,
hisz csak nem fogsz az utcán állva-ülve írni?

*

Folyton kárhoztatod magad,
mintha tévedni nem lenne emberi dolog,
s te tévedhetetlen, csálhatatlan lehetnél...

*

Ha naiv idealista illúzióiból veszít,
akkor keserű-cinikus karrierista lesz ?

*

Mozgásban hiszi magát:
a világ halad, ő holtvágányon áll vagy tolat...

*

Hiperaktívan
brusztol a részcélokért –
fél elmeditálni a végcélokról?

*

Betartva
a munkavégzés minden hivatalos előírását:
ez már majdnem vagy tényleg kvázi lassító sztrájk?

*

Úgy teszel mintha
számodra teljesen közömbös lenne
az elismerés, a pozitív visszajelzés stb.!

*

Csak egy várakozás
fűti mozdonyát:
dicséret, kitüntetés, rang s cím

*

Akkor tartasz barátodnak,
Ha élénken helyeselve hallgatlak,
Amikor – netán a gyereked előtt – szidod elvált feleséged,
Gyermekeid anyját, anno a szíved választottját,
És mindenben neked adok igazat,
És nem hallgatom meg a másik felet
